

POSTANOWIENIE

29 września 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Mariusz Załucki

na posiedzeniu niejawnym 29 września 2025 r. w Warszawie
w sprawie z wniosku M.G. i P.K.
z udziałem A.K. i miasta W.
o podział majątku wspólnego,
na skutek skargi kasacyjnej A.K.
od postanowienia Sądu Okręgowego w Warszawie
z 20 września 2024 r., V Ca 2792/21,

odrzuca skargę kasacyjną.

UZASADNIENIE

A.K. – uczestniczka postępowania z wniosku M.G. i P.K. o podział majątku wspólnego złożyła skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego w Warszawie z 20 września 2024 r.

Jedyny zarzut skargi dotyczył naruszenia art. 31 w zw. z art. 33 pkt 10 k.r.o. w zw. z art. 922 § 2 i art. 691 § 5 k.c. poprzez zaliczenie w skład majątku wspólnego prawa do najmu lokalu o wartości 133 144,12 zł. Skarżąca nie kwestionowała ustalonej wartości lokalu. Jako wartość przedmiotu zaskarżenia skargą kasacyjną podała kwotę 298 937,12 zł.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga podlegała odrzuceniu.

W postępowaniu nieprocesowym, w sprawach o podział majątku wspólnego skarga kasacyjna przysługuje jedynie w sprawach, w których wartość przedmiotu zaskarżenia wynosi co najmniej sto pięćdziesiąt tysięcy złotych (art. 519¹ § 2 k.p.c.).

Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego co do zasady w sprawach o podział majątku wspólnego, podobnie jak w sprawach o dział spadku i zniesienie współwłasności, w razie zaskarżenia orzeczenia co do istoty sprawy, wartość przedmiotu zaskarżenia odpowiada wartości konkretnego interesu (roszczenia, żądania) lub składnika majątkowego, którego dotyczą zarzuty tego środka zaskarżenia (zob. m.in. postanowienia SN z 8 listopada 2023, III CZ 58/23; z 31 marca 2023 r., I CSK 3145/22; z 8 lutego 2023 r., II CNPP 29/22; z 15 czerwca 2022 r. III CZ 72/22 oraz z 11 sierpnia 2021 r., V CZ 49/21).

Kwota podana przez skarżącą nie znajdowała odzwierciedlenia w zakresie zaskarżenia postanowienia Sądu Okręgowego ani w wysuwanych przeciwko niemu zarzutach, zaś wartość prawa majątkowego, którego dotyczyła skarga kasacyjna nie osiągnęła wymaganej w ustawie kwoty 150 000 zł.

Dlatego skargę kasacyjną należało odrzucić na podstawie art. 398⁶ § 3 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

[SOP]